

א. ומה פכין קטנים
ששוריהם כבד נאמאין כמה
פכין שגמא בוד אינו
שגמא במת.
ו. וטכיה בחוצין ירכין
כשרה פכין כסותה (אפי'
איה מקבלי טומאה איה)
מדברין, ויפסיל לטוּכין.
ז. מנחת: ל. ויעקיר
דרשה דרשנין להם ש'
מטטלין מלא וירקן, מוס'
עוּזין ל. ד. ויהיו נס'
דאמרין מעיקרא שאני
פוטרי כל עין דרשן
לזרומ מנאש' אשכבה
שהא פסולת דארוחיה
וכי, וימחמה לתלמוד
וכי וזה תבין דקטני פסול
ההמקור מכלל דאמא
מקור מעיקרא וכוין
שכן אינו נפסל אלא
מדברין.